

Labská královna

cyklotrasy
Labské
královny

PRO
RODINY
S DĚTMI

www.usti-nad-labem.cz/labskakralovna

Labská královna

K místům podél řeky Labe se váže řada v dnešní době již zapomenutých pověstí. Víte, že zde žila Labská královna, loupeživý rytíř Pešek nebo bratři Fridrich a Heinrich? Knižka „Labská královna“ o nich a řadě dalších pohádkových bytostí vypráví. Statutární město Ústí nad Labem a Muzeum města Ústí nad Labem připravily dvě pohádkové cyklotrasy „Labské královny“ a geocachingová dobrodružství – I. „Za pokladem Labské královny“ a II. „Putování krajinou Labské královny aneb sedm klíčů k pohádkovému pokladu.“ Brzy si je vyzkoušejte – zapomenuté příběhy Vám třeba napoví, kde některé schované klíče najít.

Příběh o Labské královně

V dávných dobách vládl na hradech Střekově zlý a pyšný rod. Přibodilo se však, že se pánům narodila dcerka, které dali jméno Anežka. Jak vyrůstala, všude běhala, všechno potřebovala vidět, vědět a vyzkoušet. Každý ji měl rád. Po dlouhé době naplnila brad i podbradí smíchem, a když byla větší, šířila dobrou náladu i ve městečku.

Jednoho dne potkala při své vyjíždce podél Labe krásného panaše z Blanska. Oba se do sebe na první pohled zamilovali a začali se tajně scházet. Zlé jazyky však bradnímu pánu vše pověděly a ten poručil Anežku zavřít. Jakmile se to její milý dozvěděl, sešel a napsal Anežce psaní, které jí poslal po staré služce. Sotva dopis Anežka dočetla, převlékla se a v přestrojení přebhla večer z bradu. To bylo sbledání! Na hradech už ale mezitím spustili poplach. Hledaly je desítky žoldáků, každý chtěl tučnou odměnu. A také je našly – za městem, drželi se za ruce, vůbec nemysleli na to, jaký přijde trest. Hradní pán byl nemilosrdný – před jejími zraky nechal mládence uváčet k smrti. Anežka byla jako ve snách – vytrhla se svým strážcům, vyběhla na okraj skály a skočila do řeky. Trest za tento čin na sebe nenechal dlouho čekat – ještě též večer zasábl zlého pána blesk a vítr rozvál zbytky jeho těla tak, že po něm nezbylo vůbec nic.

I. TRASA

vede z Ústí nad Labem od mostu Dr. E. Beneše po Labské stezce pod hrad Střekov. Až pojedete, všimněte si vyletního **zámečku Větruše** na levém břehu Labe. Podle pověsti na něm žil loupeživý rytíř s pekelným strojem. I na hradech **Střekově** žil loupeživý rytíř. Jste-li zdatní cyklisté, můžete vyjet až k hradu a poté pokračujte po cyklostezce dál. Vaše pohádková cesta končí až u Vodníčka v **Sebuzíně**.

Střekov – Loupeživý rytíř Pešek

Kdysi dávno žil na hradech Střekově loupeživý rytíř Pešek. Se svými kumpány přepadával každého – kupce, řemeslníky, a dokonce se nebál občas obrátit i své sousedy. Jednoho dne se konal v sousední Bílině rytířský turnaj. Chystali se všichni urození z okolí, chystal se i Pešek. S celou tlupou pak stačil ještě u Teplíc obrátit karavanu kupců, načez zamířil do nejbližšího hostince. Kupci nelenili, okamžitě se vypravili k pánu z Vrabince, vypověděli, co se stalo a žádali spravedlnost. Rytíř se zamyslel, pak přivolal posly a kázal svolat početnou družinu, která vyrazila zjednat právo. Vytáhli Peška z hospody i s celou bandou, všechny je pěkně seřezali a zloději museli vrátit vše, co ukradli.

Sebuzín – Vodníček

V ohbí řeky Labe, tam, co voda líně plyne a vyhazuje malé vlnky na břeh, bydlíval malý zelený vodníček. Hladina se v těch místech téměř vůbec nehýbala, takže nevířila písek ani bahno, vodní vítr mu neshazoval hrnky z polic a navíc měl z vrby, co stála na břehu, náramný pohled na Sebuzín, zrovinka tam, kam chodily ženské prádlo. Dříve měla vodníka každá říčka i řeka. Vodníci pečovali o vodu, starali se, aby nebyla moc tvrdá, ale ani moc měkká, opatrovali ryby a pěstovali puškvorec.

Tenhle náš sebuzínský vodník byl ale nějaký zvláštní vodník. Nedorostl ani do výšky tříleté vrby, o rybí potěr se staral za mák a jediné, o co měl zájem, bylo strašení bojácnych žen a tahání dětí za nohu, když se nedávaly.

II. TRASA

vede z Ústí nad Labem po Labské stezce od mostu Dr. E. Beneše, odkud je výhled na vyletní **zámeček Větruše**, a pokračuje do Olšinek a Valtířova. Během cesty si všimněte malé vesničky **Olšinky**, kde žil podle pověsti mlynář, kterého posedla pýcha, a proto ztratil svou dceru. Ve **Svádově** si dejte pozor! Prý zde ještě žijí dva loupežníci. Na konci trasy si prohlédněte kostelíček ve **Valtířově**, který zde nechali postavit bratři Fridrich a Heinrich.

Olšinky – Silný mlynář

Ve vesnici Olšinky se mlynáři Martinovi jednoho dne narodila dcerka. Na počest této události uspořádali oslavu. Po půlnoci, když všichni hosté odešli, zaklepal na dveře mlýna pocestný. Mlynář jej pohostil a stařík se ho zeptal, co by chtěl za odměnu. Mlynáře posedla pýcha a žádal nočního hosta o neobvyklou věc - ať se prý dcerka vdá na zámek! Stařík přání vyplnil, ale vymínil si podmínku - dcera nesmí už nikdy navštívit mlýn. Maruška se vdala za svádovského pána a narodil se jim krásný synek. Jednou jej chtěl otec vzít na lov - zabloudili a vjeli do mlýnského dvora. Maruška, stížená neblahou předtuchou, osedlala koně a dohonila je právě v okamžiku, kdy oba lovce přepadla loupeživá cháska. Zazněl výstřel a pyšný mlynář svou dceru navždy ztratil.

Svádov – Loupežnická jeskyně

Na kopci mezi Svádovem a Valtířovem se usadili dva loupežníci. Přepadávali všechny pocestné, takže tudy zanedlouho nikdo nechtěl chodit. Oba lapkové tedy zamířili blíž ke kořisti - odvážili se vybrat statek sedláka Fréřicha. Selka je však zahlédla a brzy je patrola odváděla do šatlavy. Sedlák dostal odměnu, ale nedalo mu to a se selkou vyrazili na obhlídku loupežnické jeskyně - hluboko v lese našli ukryté poklady. Když je však chtěli dostat ven, sluj se začala bortit a milý Fréřich se ženou měli co dělat, aby holý život zachránili...

Valtířov – O Fridrichovi a Heinrichovi

Kdysi dávno žili ve Svádově dva urození bratři - starší Fridrich a o rok mladší Heinrich. Když umíral jejich otec, vyslovil poslední přání - majetek ať spravuje Fridrich do završení plnoletosti mladšího Heinricha. Mladší syn se cítil ošizený. Netrvalo dlouho a zmocnil se ho hněv - z bratrů se stali sokové. Uběhla léta, oba se oženili, mladším však stále zmítal duch pomsty. Jednoho dne vyslal za bratrem posla se žádostí o souboj ve Valtířově, tam ať se rozhodne. Nejprve přijel mladší a jak tak čeká, najednou usnul jako dudek. Když dorazil Fridrich, kouká jak bratr spí. Seskočil z koně, vzbudil jej a praví: „Přijel jsem beze zbraně, jestli chceš, ukonči můj život“. V tom okamžiku zahodil Heinrich meč, bratra objal a bylo po nenávisti.

Ústí nad Labem - Pekelný stroj na Větruši

Kdysi dávno panoval na Větruši loupeživý rytíř. A protože kromě loupení neměl nic jiného na práci, celé dny a noci vymýšlel s kumpány, jak si ukrátit nudu a zpříjemnit žití. Nevychovaný byl také až běda, a tak se není co divit, že měšťané z Ústí častokrát lamentovali a směrem k Větruši hrozili pěstmí. Jednoho dne si rytíř přivezl z Uher katapult a okamžitě vymýšlel, jakou lotrovinou potrápiti lidi v městečku. Netrvalo dlouho a poručil si metat na náměstí vše, co leželo kolem. To se ví, že to všechny pěkně namíchlo. Každý přemýšlel, jak se pomstít, ale všichni se báli loupeživé gardy, která milého pobertu ve dne v noci strážila. Až jednou... U příležitosti narození dcerky sezvala rytířova paní všechny měšťany a měšťanky na bál. Jakmile se ve městě dozvěděli o slavnosti, všichni muži se sešli a ukuli pomstu. Když nadešel den, převlékli se do ženských šatů, v přestrojení pronikli do Větruše a pobili, co jim stálo v cestě. A milý rytíř? Naložili ho do katapultu a vystřelili doprostřed řeky Labe.

Informační středisko města Ústí nad Labem

Mírové náměstí 1/1
400 01 Ústí nad Labem
tel.: 475 271 700
www.usti-nad-labem.cz

Muzeum města Ústí nad Labem, p. o.

Masarykova 1000/3
400 01 Ústí nad Labem
www.muzeumusti.cz

Magnus I s. r. o.

V Zahrádkách 121
400 01 Ústí nad Labem
www.magnus1.cz

